

הוקם האיירגון ובמקביל לו הוקם אירגון מחתרת שני מארכסיסטי קיצוני, הפעיל בעיקר באדיס-אבבה ושמו מיפלטת העם המהפכנית (אי"פאר"פ).

האיירגון הוקם על-ידי ראשי הצבא ומנהיגו כיום הוא הרמטכ"ל לשעבר של צבא אתיופיה, גנרל איאסו מאנג'אשה, ומי שהיה מפקד הצבא האתיופי בקונגו. עמו בתנהגה נמצא גם מפקד חיל-הים לשעבר, גנרל לאסאו דאסטה, וכן המיש"ר נה למפקד חיל-האוויר, גנרל מרקוריוס היילה (מפקד חיל-האוויר נהרג באחד הי קרבות נגד מנגיסטו).

מייד כשהוקם האירגון פנו נציגיו לשגרירות ישראל ברומא וביקשו כי

לוחם עם קלאציניקוב

קבוצת חיילי צבא מנגיסטו שעברה לשורות המחתרת

דארסה, טען כי אין הם מקבלים עזרה משום מדינה פרט לסודן, המאפשרת להם לשהות בתחומיה. ראשי האירגון יושבים דרך קבע בחרטום, אולם ברצון רב יעברו לקניה.

מה מקווה האירגון לקבל מישראל? קודם כל: נשק וציוד. האירגון חמוש כיום בעיקר בנשק שלל שלקח מצבא אתיופיה בקרבות קודמים. חלק מן הנשק נקנה מידי סוחרים פרטיים ברחבי העולם. זהו נשק עלוב למדי, כולל נשק ממל"חמת העולם השנייה, כמעט ואין בידי המחתרת נשק נגד מטוסים או נגד טנ"קים, והמגן העיקרי שלה כיום נגד חיל-האוויר האתיופי הוא המיסתור באיזור הריים. אגב, המחנות בהם שולט האירגון — טיגרה ובגמדיר — הם מרכז הפלאשים, היהודים האתיופיים הרואים את עצמם צאצאי עשרת השבטים.

מוכיר האירגון טוען כי אין הם מקבלים כל מימון ערבי, אולם הם פונים עתה לכל מקור בעולם המסוגל לעזור להם. הם סבורים כי מלחמת סומליה תסתיים בקרוב בהסכם, ואז יתפנה מנגיסטו לפעול לחיסולם. הם רוצים להתכונן להתקפה זו, אם כי הם משוכנעים שברגע שיתגמר המלחמה הלאומית יערוק רוב הצבא ויעבור אליהם.

את מדיניותה של ישראל אין ראשי האירגון מבינים כלל. רצונה של ישראל לעזור דווקא לממשלה המארכסיסטית של מנגיסטו — כולל אספקת מדריכים צבאיים נשק — היא אוויליות פוליטית לדעתם. ראשית, מבחינת הממשלה הימנית של ישראל, לא ברור כיצד היא מסכימה להיות במחנה אחד עם היועצים הסובייטיים, הקובנים והדרום-תימנים העוורים למנגיסטו. שנית, הם שואלים, מדוע לשים את כל הביצים בסל אחד? למה לא לק-שור קשרים עם גוף שייתכן כי ישלוט באתיופיה בעתיד הקרוב?

למרות הטנה שיש בלב ראשי האירגון נגד ישראל, על עזרתה למנגיסטו, הרי מצבם לא מאפשר להם כיום לסרב לקבל עזרה ישראלית, אם זו תוצע להם. נכונות ישראלית לקשור קשרים עם האירגון, יכולה להביא בעתיד לברית בין ישראל לבין אתיופיה, כאשר המחתרת תהפוך לממשלה חוקית.

„אחרי הכל, טוען דארג'ה דארסה, „אנו המדינה הנוצרית היחידה בלב אפריקה המוסלמית, ואנו שוכנים בצמוד למפרץ עדן. לישראל יש סיבות רציניות להיות ביחסים טובים עם אתיופיה, אך היא צריכה לדעת לשחק בקלפיה, כך שגם אם יתחלף השלטון לא יפגע הדבר בידידות הישראלית-אתיופית.“

נסיונות נוספים נעשו לפני כשנה, עת נודע על העזרה שישראל מגישה למנגיסטו. האירגון גילה כי נשק ישראלי זורם לאתיופיה בכמויות גדולות. וכן ציוד צבאי רב, כמו כן שלחה ישראל אנשי צבא רבים, להדרכת צבאו של מנגיסטו. אנשי הצבא באו באמצעות חברה אירופית שחתמה חוזה עם הצבא האתיופי, כך שפורמאלית לא היה קשר ישיר בין אתיופיה לבין ישראל. אתיופיה ניתקה, כזכור, את יחסיה עם ישראל אחרי מלחמת יום הכיפורים.

לכל הפניות הללו לא הייתה תשובה מישראל. אנשי האירגון מקווים כי ישראל תשנה את עמדתה. הם שולטים בשטחים ענקיים, הנובלים עם סודן וקניה והמאכזרים מעל מיליון איש. ראשי האירגון משוכנעים כי רוב העם האתיופי תומך בהם, אולם הם הקפיאו את פעילותם עד שתסתיים המלחמה בין אתיופיה לסודן. מליה, המזכיר הכללי של האירגון, דארג'ה

ישראל תשפיע על ממשלת קניה, שתתיר לאירגון לפעול בתחומיה. אתיופיה גובלת מצד אחד בקניה ומצד שני בסודן, כאשר בינה לבין מפרץ עדן מפרידות סומליה ואריתריאה. אתיופיה היא המדינה הנוצרית היחידה בגוש זה, ובגלל קשריה בעבר עם ישראל הניחו ראשי האירגון, שהיו ראשי הצבא, כי ישראל לא תסרב להם.

מיסתור

בהרים

האירגון נזקק למדינה הגובלת באתיופיה, כדי שיוכל לפעול משטחה, והוא העדיף את קניה על סודן. ישראל לא השיבה כלל. לאחר מכן פנו שוב אנשי המחתרת האתיופית אל משרד-החוץ. בשר נת 1977, באמצעות השגרירות בווינג'יטון וכן באמצעות שרי-החוץ של זמביה.

מיסדר טירונים של צבא המחתרת בגבול סודאן